

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. P. Harmaniuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, A. Danilov, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Agrofarm Grup” cu privire la încasarea subvenției acordate, dobânzii de întârziere, penalității și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 16 august 2017, Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Agrofarm Grup” cu privire la încasarea subvenției acordate, dobânzii de întârziere, penalității și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în anul 2014, SRL „Agrofarm Grup” a beneficiat de subvenții în mărime de 1 021 020 de lei în cadrul dosarului de subvenționare nr. 7/1405C1225 pentru investiția efectuată conform măsurii prevăzute de Regulamentul de repartizare a mijloacelor fondului de subvenționare a producătorilor agricoli, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 135 din 24 februarie 2014, în vederea achiziționării a 33 de bovine.

La 22 mai 2017, conform ordinului nr. 45 din 7 aprilie 2017 cu privire la aprobarea graficului de inspecții post-achitare, emis de Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură, un grup de lucru s-a deplasat la locul efectuării investiției în scopul verificării respectării de către SRL „Agrofarm Grup” a prevederilor contractuale, menținerii criteriilor de eligibilitate, utilizare după destinație a obiectelor investiției, unde a fost stabilit că animalele subvenționate lipsesc.

Reclamantul a invocat că în urma iregularităților depistate, SRL „Agrofarm Grup” a fost înștiințată despre încălcările identificate, cât și despre necesitatea restituirii sprijinului financiar acordat.

A relatat reclamatul că conform pct. 2.1 al contractului de acordare a sprijinului financiar încheiat între Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură în calitate de autoritate contractantă și SRL „Agrofarm Grup” în calitate de beneficiar se prevede că beneficiarul este obligat: să asigure utilizarea la destinație a investiției pentru care se solicită acordarea sprijinului financiar; să respecte condițiile de întreținere a

obiectivului investiției, în conformitate cu cele mai bune practici în domeniul vizat, în vederea asigurării protecției mediului, sănătății animalelor și plantelor; să nu admită înstrăinarea sub nici o formă a investiției pentru care se acordă sprijin financiar, în perioadele de timp stabilite, din momentul semnării contractului; să respecte pe durata contractului, condițiile de eligibilitate și criteriile de evaluare care au stat la baza autorizării cererii de acordare a sprijinului financiar; să informeze autoritatea contractată fără întârziere, într-un termen de cel mult 10 zile, despre orice circumstanță ce poate împiedica executarea corespunzătoare a contractului; să notifice autoritatea contractantă la apariția oricărei modificări survenite în realizarea adecvată a investiției supuse subvenției.

Reclamantul a specificat că potrivit pct. 4.4 din contractul enunțat mai sus, în cazul în care pe parcursul valabilității contractului, se constată că investiția pentru care s-a acordat sprijin financiar a fost înstrăinată, beneficiarul este obligat să restituie subvenția recepționată.

La 29 iunie 2017, Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură a expediat în adresa pârâtului somație, prin care a declarat rezoluțiunea contractului de acordare a sprijinului financiar și a solicitat restituirea subvenției acordate, însă somația a fost returnată cu indicația „plecat”.

Reclamantul a considerat că în cazul încălcării prevederilor contractului de acordare a sprijinului financiar, beneficiarului i se va calcula dobânzi de întârziere în conformitate cu prevederile art. 585 și 619 Cod civil, precum și penalitate în mărime de 0,01%.

A solicitat reclamantul încasarea din contul SRL „Agrofarm Grup” a sprijinului financiar acordat în mărime de 1 021 020 de lei, dobânda de întârziere în mărime de 32 868,45 de lei, penalitatea în sumă de 6840,83 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 14 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată depusă de Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură împotriva SRL „Agrofarm Grup” cu privire la încasarea subvenției acordate, dobânzii de întârziere, penalității și a cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca neîntemeiată; s-a încasat de la Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură în beneficiul SRL „Agrofarm Grup” suma de 1400 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură și a fost menținută hotărârea din 14 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a concluziona astfel instanțele inferioare au stabilit că, la 30 mai 2014, între Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură în calitate de autoritate contractantă și SRL „Agrofarm Grup”, în calitate de beneficiar, a fost încheiat contract de acordare a sprijinului financiar nr. 125 pentru investiția efectuată conform măsurii din Regulamentul de repartizare a mijloacelor fondului de subvenționare a producătorilor agricoli, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 135 din 24 februarie 2014, în vederea achiziționării a 33 de bovine. Totodată, instanțele au constatat că conform pct.2.1.3, 2.1.7 și pct. 2.2.2 din același contract, beneficiarul se obligă să nu admită înstrăinarea sub nicio formă a investiției pentru care se acordă sprijin financiar pe un termen de 3 ani din momentul semnării prezentului contract și să informeze autoritatea contractantă fără întârziere, într-un termen de cel mult 10 zile, despre orice circumstanță ce poate împiedica executarea corespunzătoare a contractului.

De asemenea instanțele de judecată au indicat că conform facturii fiscale seria IV nr. 2110094 din 18 septembrie 2018, SRL „Agrofarm Grup” a vândut SRL „Beta Tradeagro” 79 de bovine la prețul de 395 000 lei.

Prin urmare, instanțele de judecată au concluzionat că SRL „Agrofarm Grup” a respectat prevederile contractuale, întrucât nu a fost înstrăinat obiectul investiției în interiorul termenului de valabilitate a contractului de acordare a sprijinului financiar.

La 17 august 2019 și suplimentar la 28 august 2019, Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură a declarat recurs împotriva deciziei din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi decizii privind admiterea acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele inferioare au încălcat și aplicat eronat normele dreptului material, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, interpretând în mod eronat legea. A mai indicat recurentul că concluziile instanței de fond și instanței de apel sunt în contradicție cu materialele cauzei care au fost apreciate arbitrar.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 23 mai 2019.

Materialele cauzei atestă faptul că decizia contestată a fost expediată părților la data de 18 iunie 2019 (Vol. II, f.d. 50), însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 17 august 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție
d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură, împotriva deciziei din 23 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh